

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 488/2013

z dnia 27 maja 2013 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 204/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady 2011/137/WPZiB z dnia 28 lutego 2011 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii ⁽¹⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa i Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (UE) nr 204/2011 z dnia 2 marca 2011 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii ⁽²⁾ nadaje skutek środkom przewidzianym w decyzji 2011/137/WPZiB.
- (2) Decyzja Rady 2013/45/WPZiB z dnia 22 stycznia 2013 r. ⁽³⁾ wprowadza zmiany do decyzji 2011/137/WPZiB, by zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, w przypadku gdy są one konieczne do uwzględnienia orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej wydanych w Unii lub orzeczenia sądowego wykonalnego w państwie członkowskim.
- (3) Decyzja Rady 2013/182/WPZiB z dnia 22 kwietnia 2013 r. ⁽⁴⁾ wprowadza zmiany do decyzji 2011/137/WPZiB, zgodnie z rezolucją nr 2095 (2013) Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) zmieniającą wyjątki od embarga na broń określonego w pkt 9 lit. a) rezolucji RB ONZ nr 1970 (2011) i w pkt 13 lit. a) rezolucji RB ONZ nr 2009 (2011).
- (4) Niektóre z tych środków wchodzą w zakres Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zatem do ich wdrożenia niezbędne są działania regulacyjne na szczeblu unijnym, mające w szczególności zapewnić jednolite stosowanie tych środków przez podmioty gospodarcze we wszystkich państwach członkowskich.

- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 204/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 204/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. Zakazuje się:

- a) bezpośredniego lub pośredniego udzielania osobom, podmiotom lub organom w Libii albo do użytku w tym państwie pomocy technicznej związanej z towarami i technologiami wymienionymi we Wspólnym wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej ^(*) (zwanym dalej „wspólnym wykazem uzbrojenia”) lub związanej z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i użytkowaniem towarów zawartych w tym wykazie;
- b) bezpośredniego lub pośredniego udzielania osobom, podmiotom lub organom w Libii albo do użytku w tym państwie pomocy technicznej lub usług pośrednictwa związanych ze sprzętem, który mógłby zostać wykorzystany do represji wewnętrznych, wyszczególnionym w załączniku I;
- c) bezpośredniego lub pośredniego udzielania wsparcia finansowego lub pomocy finansowej związanych z towarami i technologiami wymienionymi we wspólnym wykazie uzbrojenia lub w załączniku I, w tym w szczególności udzielania dotacji, pożyczek i ubezpieczenia kredytów eksportowych na potrzeby sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu takich produktów lub na potrzeby udzielania związanej z tym pomocy technicznej osobom, podmiotom lub organom w Libii albo do użytku w tym państwie;
- d) bezpośredniego lub pośredniego udzielania pomocy technicznej, wsparcia finansowego lub pomocy finansowej, usług pośrednictwa lub usług transportowych związanych z zapewnianiem uzbrojonego najemnego personelu wojskowego w Libii albo do użytku w tym państwie;

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 3.3.2011, s. 53.

⁽²⁾ Dz.U. L 58 z 3.3.2011, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 20 z 23.1.2013, s. 60.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 111 z 23.4.2013, s. 50.

e) świadomego i umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest omińnięcie zakazów, o których mowa w lit. a)–d).

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 zakazy w nim określone nie mają zastosowania do:

- a) udzielania pomocy technicznej, wsparcia finansowego lub pomocy finansowej związanych z nieśmiertelnością sprzętem wojskowym służącym wyłącznie celom humanitarnym lub ochronnym, co zostało wcześniej zatwierdzone przez właściwe organy państw członkowskich wymienione w załączniku IV;
- b) udzielania pomocy technicznej, wsparcia finansowego lub pomocy finansowej związanych z inną sprzedażą i dostawami broni i powiązanych materiałów, zatwierdzonych wcześniej przez Komitet Sankcji;
- c) udzielania pomocy technicznej, wsparcia finansowego lub pomocy finansowej, służących wyłącznie do zapewnienia władzom Libii wsparcia w dziedzinie bezpieczeństwa lub rozbrojenia;
- d) odzieży ochronnej, w tym kamizelek kuloodpornych i hełmów wojskowych, wywożonych czasowo do Libii wyłącznie do użytku osobistego personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych, personelu Unii lub jej państw członkowskich, przedstawicieli mediów, pracowników organizacji humanitarnych i organizacji wspierających rozwój oraz personelu pomocniczego.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państw członkowskich, wymienione w załączniku IV, mogą zezwolić na udzielanie pomocy technicznej, wsparcia finansowego i pomocy finansowej związanej ze sprzętem, który mógłby zostać wykorzystany do represji wewnętrznych, na warunkach, jakie uznają za stosowne, jeżeli stwierdzą, że sprzęt ten jest przeznaczony wyłącznie do celów humanitarnych lub ochronnych.

(*) Dz.U. C 69 z 18.3.2010, s. 19.”;

2) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 właściwe organy państw członkowskich, wymienione w załączniku IV, mogą w odniesieniu do osób, podmiotów lub organów, wymienionych w załączniku II, udzielić zezwolenia na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, o ile spełnione zostały następujące warunki:

- a) dane środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem zastawu sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego ustanowionego przed datą umieszczenia w załączniku II lub wymienienia w art. 5 ust. 4 osoby, podmiotu lub organu, o których mowa w art. 5, lub orzeczenia sądowego, decyzji administracyjnej lub orzeczenia arbitrażowego wydanego przed tą datą;
- b) dane środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie do zaspokojenia roszczeń zabez-

pieczonych takim zastawem lub uznanych za uzasadnione w takim orzeczeniu lub decyzji, w granicach określonych przez mające zastosowanie przepisy ustawowe i wykonawcze regulujące prawa osób mających takie roszczenia;

- c) zastaw nie został ustanowiony lub orzeczenie lub decyzja nie zostały wydane na korzyść osoby, podmiotu lub organu wymienionych w załączniku II lub III lub o których mowa w art. 5 ust. 4;
- d) uznanie zastawu, orzeczenia lub decyzji nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego; oraz
- e) Komitet Sankcji został powiadomiony przez państwo członkowskie o zastawie, orzeczeniu lub decyzji.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 właściwe organy państw członkowskich, wymienione w załączniku IV, mogą w odniesieniu do osób, podmiotów lub organów, wymienionych w załączniku III, udzielić zezwolenia na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, o ile spełnione zostały następujące warunki:

- a) dane środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem decyzji arbitrażowej wydanej przed datą umieszczenia w załączniku III osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w art. 5, lub są przedmiotem orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej wydanej w Unii lub orzeczenia sądowego wykonanego w danym państwie członkowskim przed tą datą lub po tej dacie;
- b) dane środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim orzeczeniem lub decyzją lub uznanych w takim orzeczeniu lub decyzji, w granicach określonych przez mające zastosowanie przepisy ustawowe i wykonawcze regulujące prawa osób mających takie roszczenia;

c) orzeczenie lub decyzja nie zostały wydane na korzyść osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu wymienionych w załączniku II lub III, lub o których mowa w art. 5 ust. 4; oraz

d) uznanie orzeczenia lub decyzji nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

3. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o wszelkich zezwoleniach udzielonych na podstawie niniejszego artykułu.”;

3) w art. 9 ust. 1 dodaje się litery w brzmieniu:

„c) płatności należnych z tytułu zastawu lub orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego, zgodnie z art. 8 ust. 1;

d) płatności należnych z tytułu orzeczenia sądowego, decyzji administracyjnej lub orzeczenia arbitrażowego, wydanych w Unii, lub wykonanych w danym państwie członkowskim, zgodnie z art. 8 ust. 2.”;

4) w art. 13 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Ust. 2 nie uniemożliwia państwom członkowskim przekazywania takich informacji zgodnie z ich prawem krajowym odpowiednim organom Libii i innym państwom członkowskim w razie konieczności, w celu wsparcia procesu odzyskiwania sprzeniewierzonych środków. ”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 maja 2013 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący
